

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2To/8/2019
Identifikačné číslo spisu:	9519100011
Dátum vydania rozhodnutia:	12.10.2021
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:9519100011.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Petra Paludu v trestnej veci obžalovanej L. X., pre prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 12. októbra 2021 o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu z 12. júna 2019, sp. zn. PK-1T/2/2019, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por. napadnutý rozsudok sa zrušuje.

Podľa § 322 ods. 3 a § 285 písm. a) Tr. por. obžalovaná L. X., nar. XX. F. XXXX v K., trvale bytom F. XXXX/XX, O. Z. X., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Nitra - Chrenová, sa oslobodzuje spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z 11. januára 2019, sp. zn. VII/1 Gv 171/17/1000-32, ktorá bola na ňu podaná pre prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

od presne neurčitého času v období najskôr od mája 2017 do 30. septembra 2017 v priestoroch Ústavu na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých v Martine - Sučanoch (ďalej ÚVTOS Sučany), kde si ako odsúdená vykonávala trest odňatia slobody, ponúkala odsúdenej M. M., určenej výkonom funkcie sanitárky, úplatok vo forme finančnej hotovosti vo výške 30.000,- €, ktoré jej prisľúbila poukázať na ňou zvolený peňažný účet za to, že jej pomôže pri organizovaní úteku z Ústavu na výkon trestu odňatia slobody tak, že v rozpore so skutočnosťou a za jej pomoci nafiňuje náhle a akútne zhoršenie svojho zdravotného stavu, na základe ktorého odsúdená M. M. ako sanitárka iniciuje opatrenia v ÚVTOS v Sučanoch, v dôsledku ktorých možno predpokladať, že L. X. bude transportovaná do zdravotníckeho zariadenia mimo Ústav, kde sa následne pokúsi o útek, pričom dňa 22.9.2017 zaslala na účet, ktorého číslo jej poskytla odsúdená M. M., sumu 150,- € ako zálohu z dohodnutej sumy úplatku a dňa 30.9.2017 v čase okolo 18:15 hod. v priestoroch ÚVTOS Sučany v budove označenej ako doškolovacie stredisko, slúžiace pre odsúdených na 7. oddiele, L. X. skutočne po dohode s M. M. predstierala náhle a závažné zhoršenie svojho zdravotného stavu a na základe informácií poskytnutých odsúdenou M. M. službukonajúcim referentom režimu k nej bola privolaná „záchranka“ a po prvotnom vyšetrení na mieste bola prevezená na ďalšie vyšetrenie do Univerzitnej nemocnice v Martine,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaná stíhaná.

Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu z 12. júna 2019, sp. zn. PK-1T/2/2019, bola obžalovaná L. X. uznaná vinnou z prečinu podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že od presne neurčitého času v období najskôr od mája 2017 do 30. septembra 2017 v priestoroch Ústavu na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých v Martine - Sučanoch (ďalej ÚVTOS Sučany), kde si ako odsúdená vykonávala trest odňatia slobody, ponúkala odsúdenej M. M., určenej výkonom funkcie sanitárky, úplatok vo forme finančnej hotovosti vo výške 30.000,- €, ktoré jej prisľúbila poukázať na ňou zvolený peňažný účet za to, že jej pomôže pri organizovaní útoku z Ústavu na výkon trestu odňatia slobody tak, že v rozpore so skutočnosťou a za jej pomoci nafinguje náhle a akútne zhoršenie svojho zdravotného stavu, na základe ktorého odsúdená M. M. ako sanitárka iniciuje opatrenia v ÚVTOS v Sučanoch, v dôsledku ktorých možno predpokladať, že L. X. bude transportovaná do zdravotníckeho zariadenia mimo Ústav, kde sa následne pokúsi o útek, pričom dňa 22.9.2017 zaslala na účet, ktorého číslo jej poskytla odsúdená M. M., sumu 150,- € ako zálohu z dohodnutej sumy úplatku a dňa 30.9.2017 v čase okolo 18:15 hod. v priestoroch ÚVTOS Sučany v budove označenej ako doškolovacie stredisko, slúžiace pre odsúdených na 7. oddiele, L. X. skutočne po dohode s M. M. predstierala náhle a závažné zhoršenie svojho zdravotného stavu a na základe informácií poskytnutých odsúdenou M. M. službukonajúcim referentom režimu k nej bola privolaná „záchranka“ a po prvotnom vyšetrení na mieste bola prevezená na ďalšie vyšetrenie do Univerzitnej nemocnice v Martine,

Za to jej bol uložený

Podľa § 333 Tr. por. s použitím § 38 ods. 2, 4 Tr. zák. a § 37 písm. c), m) Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bola obžalovaná pre výkon trestu odňatia slobody zaradená do Ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obžalovanej uložil aj trest prepadnutia vecí a to peňažnej hotovosti vo výške 150,- (sto päťdesiat) Eur, ktoré sa nachádzajú na účte Špecializovaného trestného súdu PK č. SK 8281800000007000339225.

Proti tomuto rozsudku včas podala odvolanie obžalovaná L. X..

V jeho písomnom odôvodnení podanom sčasti samostatne sčasti prostredníctvom obhajcu uviedla nasledovné.

Výpoveď svedkyne M. M. označila za účelovú pretože tým, že robila agenta si už raz v prípade F. O. dopomohla k zníženiu trestu. Pretože jej to vtedy vyšlo tak sa domnieva, že sa to zopakuje aj v jej prípade, v ktorom sa snaží znížiť trest pre svojho syna. Podľa nej dokázala, že jej útek zo zdravotných dôvodov (používa chodítko a je imobilná) nie je možný a nikdy naň ani nepomyslela. Od svedkyne M. M. chcela len pomôcť s vyšetreniami pre správne určenie diagnózy, pretože má bolesti, ktoré jej zabránili aj v účasti na všetkých pojednávaniach. Peniaze na vyšetrenie na účet M. M. v sume 150,- Eur zaslala preto, lebo jej dôverovala, keďže aj prvý raz jej poslala 177,- Eur na chodítko, ktoré svedkyňa zabezpečila. O odposluchoch vedela od prvého dňa a uviedla aj svedkyňu Q. K., ktorá tak, ako ani jeden z ňou navrhnutých svedkov vypočutá na hlavnom pojednávaní nebola a nebol overený ani jej zdravotný stav. Žiaden z odposluchov útek nedokazuje a rovnako tak ho nedokazuje ani jeden zo zamestnancov ústavu, v ktorom vykonáva trest odňatia slobody a celú vec vníma ako osobnú pomstu svedkyne M. M.. Vykonané odposluchy sú vyňaté z kontextu, sú neúplné, strácajú tak význam a dajú sa vysvetliť dvojako. Prvostupňový súd sa nezaoberal ani pravdivosťou výpovede svedkyne M. M., že žiadnu žiadosť nespísala, hoci na Krajskom súde v Trnave je jej originál a svedkyňa so svojim synom úľavu z trestu dostali. Výjazd z väznice urobený bol, avšak ani náznakom k žiadnemu úteku nedošlo.

Deväť rokov si tvrdo a poctivo plní svoje povinnosti, aby čo najskôr mohla byť so svojou rodinou, ktorá trpí a stará sa o ňu a jedna odsúdená si klamstvom na úkor nešťastia druhých neprávom skrakuje trest. Vyslovila presvedčenie, že náš systém také niečo nedovolí a takýmto ľuďom nedá zelenú. Tak, ako keď sa priznala a oľutovala svoju vinu, tak aj bojovala za zbavenie svojej viny a dvakrát bola oslobodená v závažnej trestnej veci.

V písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom obhajcu uviedla, že odvolanie podáva voči všetkým výrokom napadnutého rozsudku, t.j. voči výrokom o vine aj treste, pretože dokazovanie vykonané v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní týmto výrokom nezodpovedá.

Následne stručne zhrnula za čo bola napadnutým rozsudkom odsúdená, kým bola usvedčovaná, konštatovala, že spolupracujúca osoba nesmie iniciatívne navádzať na spáchanie trestného činu, čo neplatí iba v prípade, ak ide o navádzanie na korupciu verejného činiteľa alebo zahraničného verejného činiteľa a dovtedy zistené skutočnosti nasvedčujú, že páchateľ by spáchal taký trestný čin aj vtedy, ak by príkaz na použitie agenta nebol vydaný. Spolupracujúca osoba - agent môže spáchať čin inak trestný len v nevyhnutných prípadoch, keď nemá inú možnosť, ktorej použitie by bolo v závislosti od okolností prípadu rozumné od neho vyžadovať.

Podrobnou analýzou zvukových záznamov je preukázané, že bola spolupracujúcou osobou navádzaná. Z prepisu tohto dôkazu zo 6. septembra 2017 v čase od 18.15 vyplýva, že jej spolupracujúca osoba navrhuje, ako môže byť zo zdravotných dôvodov prepustená. Vyjadrenie „Nechcem to robiť tak, že nebudeš o tom vedieť, ako, či sa to podarí alebo nie ja Ti poviem v utorok alebo v stredu, že či je to reálne urobiť.“ Spolupracujúcou osobou jej bolo tiež navrhnuté, že môže byť zoperovaná, na základe čoho by bola hneď prepustená zo zdravotných dôvodov. Bol jej navrhovaný spôsobom akým možno prerušiť výkon trestu odňatia slobody a bola utvrdzovaná, že ju bude operovať odborník alebo „osobný doktor“ spolupracujúcej osoby. Nielen v tomto, ale aj v ďalších vyjadreniach spolupracujúcej osoby je viacero dôkazov, z ktorých vyplýva, že bola navádzaná ako a kedy má konať spôsobom, ktorý by jej zaručil prerušenie výkonu trestu.

Konanie spolupracujúcej osoby v tejto trestnej veci smerovalo k jej navádzaniu a k utvrdzovaniu jej vôle spáchať trestný čin, pretože spolupracujúca osoba jej vysvetľuje ako je možné vytvoriť vhodné podmienky na spáchanie trestného činu, ktoré sú v podmienkach ústavu na výkon trestu výnimočné. Je preto logické, že toto konanie iniciuje policajný zbor a prepisy zvukových záznamov dokazujú, že spolupracujúca osoba vyvíjala aktívne úsilie navádzania na spáchanie trestného činu. Spolupracujúca osoba nielen navrhovala spôsob ako je možné spáchať trestný čin, ale sa aj nepriamo dožadovala finančnej odmeny, čo dokazuje prepis zvukového záznamu zo dňa 26. septembra 2017 vyhotoveného v čase od 06:21 hod. Činnosť spolupracujúcej osoby bola iniciatívna, ktorá smerovala k provokácii trestnej činnosti a činnosť spolupracujúcej osoby po analýze prepisov zvukových záznamov nie je možné vyhodnotiť ako činnosť smerujúcej k odhaleniu a získaniu dôkazov o trestnej činnosti. Provokáciu je nutné zasadne odmietnuť, pretože je neprijateľné, aby štát simuloval páchanie trestnej činnosti.

Ak sa dopustila protispoločenského konania, tak mala byť bezprostredne potrestaná za porušenie svojich povinností pri výkone trestu odňatia slobody a nie za pomoci inštrukcií navádzaná spolupracujúcou osobou na trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia a korupcie. Ak je za dôsledok korupcie nutné chápať úpadok morálnych hodnôt, stratu dôvery vo verejné inštitúcie, ohrozenie funkčnosti trhovej ekonomiky a demokratických inštitúcií, prehlbovanie celospoločenských nerovností a narušanie zásady rovnakých príležitostí je preto zmysluplné si položiť otázku, či doslova vyprovokovaná korupcia je skutočným porušením verejného záujmu alebo len snahou a konkrétnou realizáciou ďalšieho prípadu, ktorý v štatistikách kriminality poukazuje, že v našej spoločnosti sa tejto problematike venuje pozornosť.

Vzhľadom k tomu, že sa v ústave na výkon testu dopustila disciplinárneho previnenia obžalovaná navrhla, aby súd podľa § 280 ods. 2 Tr. por. postúpil túto vec inému orgánu.

Odvolanie obžalovanej bolo zaslané na vyjadrenie Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry

Slovenskej republiky, avšak prokuratúra k nemu žiaden postoj nezaujala.

Najvyšší súd Slovenskej republiky primárne zistiac, že postup podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Tr. por. v posudzovanej veci nie je možný, preskúmal na podklade odvolania obžalovanej L. X. v rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov prvostupňového rozsudku, proti ktorým odvolateľka podala odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadnuc pritom i na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil, že odvolanie obžalovanej L. X. je dôvodné.

Podľa § 333 ods. 1 Tr. por. prečinu podplácania sa dopustí ten, kto inému v súvislosti s obstaraním veci všeobecného záujmu priamo alebo cez sprostredkovateľa poskytne, ponúkne alebo sľúbi úplatok alebo z tohto dôvodu poskytne, ponúkne alebo sľúbi úplatok inej osobe.

Podľa § 321 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

Podľa § 285 písm. a) Tr. por. súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný

Podľa § 117 ods. 1 Tr. por. na odhaľovanie, zisťovanie a usvedčovanie páchateľov zločinov, korupcie, trestných činov extrémizmu, trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa alebo trestného činu legalizácie výnosu z trestnej činnosti možno použiť agenta. Jeho použitie je prípustné len vtedy, ak odhaľovanie, zisťovanie a usvedčovanie páchateľov uvedených trestných činov by bolo iným spôsobom podstatne sťažené a získané poznatky odôvodňujú podozrenie, že bol spáchaný trestný čin alebo má byť spáchaný taký trestný čin.

Podľa § 117 ods. 2 Tr. por. konanie agenta musí byť v súlade s účelom tohto zákona a musí byť úmerné protiprávnosti konania, na odhaľovaní, zisťovaní alebo usvedčovaní ktorého sa zúčastňuje. Agent nesmie iniciatívne navádzať na spáchanie trestného činu; to neplatí, ak ide o korupciu verejného činiteľa alebo zahraničného verejného činiteľa a zistené skutočnosti nasvedčujú, že páchateľ by spáchal taký trestný čin aj vtedy, ak by príkaz na použitie agenta nebol vydaný.

Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „prokurátor“) podal 11. januára 2019 na L. X. obžalobu pre prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák., ktorým mala obžalovaná spáchať na tom skutkovom základe, že

od presne neurčitého času v období najskôr od mája 2017 do 30. septembra 2017 v priestoroch Ústavu na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých v Martine - Sučanoch (ďalej ÚVTOS Sučany), kde si ako odsúdená vykonávala trest odňatia slobody, ponúkala odsúdenú M. M., určenej výkonom funkcie sanitárky, úplatok vo forme finančnej hotovosti vo výške 30.000,- €, ktoré jej prisľúbila poukázať na ňou zvolený peňažný účet za to, že jej pomôže pri organizovaní úteku z Ústavu na výkon trestu odňatia slobody tak, že v rozpore so skutočnosťou a za jej pomoci nafinguje náhle a akútne zhoršenie svojho zdravotného stavu, na základe ktorého odsúdená M. M. ako sanitárka iniciuje opatrenia v ÚVTOS v Sučanoch, v dôsledku ktorých možno predpokladať, že L. X. bude transportovaná do zdravotníckeho zariadenia mimo Ústav, kde sa následne pokúsi o útek, pričom dňa 22.9.2017 zaslala na účet, ktorého číslo jej poskytla odsúdená M. M., sumu 150,- € ako zálohu z dohodnutej sumy úplatku a dňa 30.9.2017 v čase okolo 18:15 hod. v priestoroch ÚVTOS Sučany v budove označenej ako doškolovacie stredisko, slúžiace pre odsúdených na 7. oddiele, L. X. skutočne po dohode s M. M. predstierala náhle a závažné zhoršenie svojho zdravotného stavu a na základe informácií poskytnutých odsúdenou M. M. službukonajúcim referentom režimu k nej bola privolaná „záchranka“ a po prvotnom vyšetrení na mieste bola prevezená na ďalšie vyšetrenie do Univerzitnej nemocnice v Martine,

Špecializovaný trestný súd (ďalej len „prvostupňový súd“, „súd I. stupňa“ alebo „sudca“) po dokazovaní vykonanom na hlavnom pojednávaní rozhodol o vine obžalovanej a uložil jej nepodmienečný trest odňatia slobody a trest prepadnutia vecí, uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Prvostupňový súd výrok o vine obžalovanej založil na výpovedi svedkyne M. M., ktorá je podľa jeho názoru náležite objektivizovaná ďalším dôkazom a to veľkým množstvom zvukových záznamov, ktoré zachytávajú rozhovory medzi ňou a obžalovanou odo dňa 1. septembra 2017 až do kritického dňa 30. septembra 2017. Následne, bez akéhokoľvek bližšieho vysvetlenia a konkretizácie len stroho upriamil pozornosť na obsah ich rozhovorov nachádzajúci sa v prepisoch zvukových záznamov na č.l. 227, 233, 240, 249, 250, 284 - 286, 290, 293 - 296, 300, 304 - 305, 306, 307 - 308, 315, 350, 388 - 400. Zároveň označil za nesporné, že na účet M. M. bola obžalovanou zaslaná suma 150,- Eur. Taktiež bez bližšieho vysvetlenia pripustil, že je pravdou, že pri vzájomných rozhovoroch zachytených na zvukových záznamoch bola agenta M. pomerne aktívna vo verbálnom slova zmysle, ale to už bolo v situácii, keď protiprávny stav (ktorý bližšie nekonkretizoval) existoval dlhší čas.

Najvyšší súd po preskúmaní obsahu spisu však zistil, že vykonané zvukové záznamy, na ktorých prvostupňový súd založil výrok o vine obžalovanej L. X. odôvodňujú záver o vyprovokovanej a riadenej trestnej činnosti, v ktorom svedkyňa M. M. vystupujúca v postavení agenta navádzala obžalovanú na spáchanie trestného činu, z ktorého bola uznaná za vinnú a ovplyvňovala v nej tak vôľu spáchať trestný čin. Uvedené platí napriek výpovedi svedkyne, na hlavnom pojednávaní, že obžalovaná je núkala aj sumu od 30.000,- Eur do 100.000,- Eur, bez toho, aby ju o to žiadala a niekedy v auguste v jej izbe jej bez slova podala papierik s napísanou sumou 30.000,- Eur a poslala jej na účet asi 100,- Eur.

Po tom, ako bolo 7. augusta 2017 začaté trestné stíhanie vyšetrovateľkou Prezídia policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, národnej protikorupčnej jednotky pod ČVS: PPZ-28/NKA-PK-ST-SV-2017 pre prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák. príslušný sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica na základe návrhu prokurátora a predloženého vyšetrovacieho spisu vydal podľa § 114 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. por. príkaz na vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov zo stretnutí obžalovanej L. X. a svedkyne M. M. z izby, v ktorej tieto spolu bývali a to na čas od 14.15 hod. dňa 15. augusta 2017 do 24.00 hod. dňa 15. novembra 2017.

Následne 31. januára 2018 bolo L. X. podľa § 206 ods. 1 Tr. por. vznesené obvinenie pre prečin podplávania podľa § 333 ods. 1 Tr. por.

Z obsahu zvukových záznamov vyplýva, že už 1. septembra 2017 (č.l. 233) (v spise sa nachádzajú prepisy zvukových záznamov od 1. septembra 2017 do 30. septembra 2017) svedkyňa obžalovanej hovorí, že sa snaží urobiť dobrú vec dobrému človeku, že tá pomoc je taká, že si urobí niekde hore krížik. 5. septembra 2017 ale svedkyňa už na otázku obžalovanej, že či sa to nedá posunúť skôr (čo sa malo posunúť skôr nebolo rozumieť) odpovedá protiotázkou, čo bude mať ona z toho (č.l. 243)). Na chláholivú, nekonkrétnu odpoveď obžalovanej, že niečo z toho mať bude, že na ňu myslí sa svedkyňa opakovane dožadovala nejakej motivácie, podľa ktorej sa bude snažiť (č.l. 243). Na otázku obžalovanej, či chce finančnú motiváciu alebo chce, aby ju dostala von si svedkyňa vybrala prvú možnosť (č.l. 244). Následne sa svedkyňa od obžalovanej dožadovala inšpirácie s tým, že obžalovaná chce ísť domov v čo najkratšom časovom horizonte, chcela inšpiráciu nakresliť na papier s tým, že podľa toho bude rýchlo konať. Keď obžalovaná žiadnou ponukou nereagovala, svedkyňa jej oznámila, že sa práve zasekla a nebude nič robiť (č.l. 246), nepohne ani prstom a opätovne sa dožadovala inšpirácie. Obžalovanej povedala, že má inú náladu ako po iné dni a dožadovala sa od nej nejakého čísla opakovane zdôrazňujúc, že podľa toho urobí kroky a obžalovanej dávala papier, aby ho táto naň napísala (č.l. 247).

Po tom, ako sa jej obžalovanú nepodarilo primäť k akceptovaniu jej návrhov svedkyňa obžalovanej povedala, aby sa k tomu nevracali a nechali to tak. Následne obžalovanej (č.l. 248) vysvetľovala, že z tej sumy musí iným ľuďom niečo dať (č.l. 248). Na otázku obžalovanej svedkyňa vysvetlila koho bude

vyplácať a na ďalšiu jej otázku či za dôchodok dala svedkyňa tridsať, až potom a po skôr uvedenom nátlaku na jej osobu a navádzaní svedkyňou tejto navrhla, že začnú od tridsať s čím svedkyňa po ubezpečení, že ide o eurá už bola spokojná (č.l. 249).

Nezodpovedá preto stavu veci, že obžalovaná sama od seba svedkyni navrhla úplatok bez toho, aby ju táto o to žiadala, a že niekedy v auguste jej v izbe bez slova dala papierik s napísanou sumou 30.000,- Eur. Práve naopak, z obsahu záznamu a odposluchov dovtedy nevyplývala žiadna zmienka obžalovanej svedčiaca o jej úmysle spáchať trestný čin, z ktorého bola uznaná napadnutým rozsudkom za vinnú. Z obsahu odposluchu nepochybne ale vyplýva, že svedkyňa si opakovaným provokovaním kombinovaným so stupňujúcim sa vydieraním a nátlakom (že obžalovanej nevyhoví vo veci, ktorú táto chcela urýchliť) vynútila od obžalovanej prísľub o poskytnutí 30.000,- Eur a to napriek tomu, že predtým, 1. septembra 2017 obžalovanú ubezpečovala, že chce pre dobrého človeka urobiť dobrú vec a že si niekde hore urobí krížik.

Z obsahu zvukového záznamu z 26. septembra 2017 (č.l. 296, 300a, 305) zároveň vyplýva, že 150,- Eur obžalovaná svedkyni zaslala nie ako zálohu z dohodnutej sumy úplatku, ako je to uvedené v skutkovej vete napadnutého rozsudku, ale len ako peniaze za výjazd.

Zodpovedá stavu veci odvolacie tvrdenie obžalovanej, že to bola práve svedkyňa, ktorá bola aktívna a navrhovala jej, ako môže byť zo zdravotných dôvodov prepustená a že môže byť zoperovaná, čo by tiež mohlo viesť k jej prepusteniu zo zdravotných dôvodov (prepis zvukového záznamu zo 6. septembra 2017 od 18:15:10 hod.) ako i to, že 26. septembra 2017 sa svedkyňa nepriamo od obžalovanej dožadovala finančnej odmeny (č.l. 300, 301, 307, 308).

Rozhodujúci dôkaz, ktorý mal objektivizovať a podporiť výpoveď svedkyne M. M. pre rozhodnutie o vine obžalovanej sa preto ako dôkaz nedá použiť a bez neho sa tento skutkový záver nedá vyvodiť.

Na podklade skôr uvedeného preto podľa názoru najvyššieho súdu vykonaným dokazovaním nebolo spoľahlivo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaná L. X. trestne stíhaná.

Nemožno tak spraviť spoľahlivý záver, že obžalovaná konala v úmysle a s vôľou ponúknuť svedkyni úplatok opísaný v skutkovej vete podanej obžaloby za pomoc pri zorganizovaní jej úteku z ústavu na výkon trestu odňatia slobody a ako zálohu z dohodnutej sumy úplatku jej zaslala na účet sumu 150,- Eur. Obžalovaná úplatok svedkyni ponúkla až po opakovanom provokovaní, kombinovanom so stupňujúcim sa nátlakom a vydieraním svedkyňou M. M. vystupujúcou v postavení agentky, že obžalovanej nevyhoví „vo veci, ktorú sa obžalovaná snažila posunúť skôr“ a s ktorou sa na ňu obrátila a to napriek predchádzajúcemu ubezpečovaniu obžalovanej, že urobí dobrú vec pre dobrého človeka a niekde hore si urobí krížik. Svedkyňa M. M. tak ako agentka týmto svojim konaním ovplyvňovala vôľu obžalovanej spáchať trestný čin, k čomu použila aktívne podnecovanie a navádzanie u druhej osoby, ktorou bola obžalovaná s cieľom vytvoriť u tejto vôľu spáchať trestný čin.

Na podklade týchto úvah najvyšší súd rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.